

Disse omkostninger deles yderligere op ved fastlæggelse af tarifstrukturen, så kun den del, der er relevant for den enkelte gruppe af forbrugere, indgår i denne gruppes prisfastsættelse.

Ved levering af elektricitet fra et energianlæg til elforsyningen må prisfastsættelsen ske, uden at det bærende princip i tarifopbygningen ændres. For en sådan leverance kan der derfor ikke ydes højere betaling end svarende til, hvad elforsyningsvirksomhedens omkostninger formindskes med ved modtagelse af den leverede energi.

Ses på de enkelte omkostningsdele, er det klart, at elforsyningskøb af kWh formindskes i takt med leveringen fra energianlæg. Der er således en besparelse på omkostningsdel 1, der må komme ejere af energianlæg til gode.

Om der tillige opnås en direkte besparelse på omkostningsdel 2 er afhængigt dels af, om eldistributionsselskabets maksimalbelastning over for produktionsselskabet formindskes ved tilstedeværelsen af energianlæggene, dels af produktionsselskabets afregningsbestemmelser. Det er således meget tvivlsomt, om elforsyningsvirksomheden opnår en omkostningsformindskelse af betydning på denne omkostningsdel, når der er tale om energianlæg, hvis produktion ikke kan styres.

Omkostningsdelene 3 og 4 er klart uberørte af eventuelle leveringer fra energianlæg. Elforsyningsvirksomheden opnår således ikke for disse deles vedkommende omkostningsformindskelser, der kan komme leverancer fra energianlæg til gode.

Hvad angår omkostningsdel 5, er det uhyre tvivlsomt, om tilstedeværelsen af energianlæg formindsker kravet om nyanlæg. Det er således heller ikke for denne omkostningsdel formindskelser, der kan komme leverancer fra energianlæg til gode.

Hvad angår omkostningsdel 6, vil den mere komplicerede afregningsform med flere målere påføre elforsyningen ekstra omkostninger.

Den nedenfor foreslåede betaling for ydelser leveret til elforsyningen er større end den besparelse, der kan konstateres hos elforsyningsvirksomheden, men for ikke at skabe vanskeligheder for udnyttelsen af vedvarende energikilder er der set bort fra de fremkomne forskelle ved, at alle usikkerhedsmomenter er

indregnet til fordel for ejeren (ejerne) af energianlæg.

I. Afregning med ejere af energianlæg

1. Betaling for ydelser leveret af elforsyningen Levering af el

Ejeren af et energianlæg vil normalt også købe elektricitet fra elselskabet.

Det forhold, at en forbruger ejer et energianlæg, reducerer ikke elselskabets omkostninger og kan derfor ikke influere på betalingsforholdene i det normale forbrugerforhold, og afgifterne for køb af elektricitet – herunder fast årlig afgift og investeringsbidrag – er derfor uændrede.

Tilslutning af energianlæg

Ved tilslutning af et elproducerende anlæg stilles der ekstraordinære krav til den nærmeste del af elforsyningsnettets elektriske egenskaber, idet ind- og udkobling af en generator giver en påvirkning af nettet. Påvirkningen giver sig udslag i generende blink i lys og andre uacceptable forstyrrelser hos andre forbrugere i området. Tilslutningen af et energianlæg vil derfor ofte nødvendiggøre en forstærkning af nettet, som er væsentlig mere omfattende end nødvendigt ved tilslutning af en belastning af samme størrelse som anlæggets ydeevne.

Elforsyningsvirksomheden må derfor foretage investeringer, som er afhængige af både energianlæggets størrelse og placering, og forbrugerens investeringsbidrag må derfor fastlægges i overensstemmelse med de aktuelle omkostninger i hvert enkelt tilfælde.

Måling og afregning vedrørende energianlæg

Da måling og afregning med forbrugere med energianlæg påfører elforsyningsvirksomheden mindst lige så store ekstra omkostninger som de omkostninger, der optræder i forbindelse med afregning af normale leverancer fra elforsyningen, vil betaling af en abonnementsafgift for energianlægget alene efter gældende tarif forekomme rimelig. Denne abonnementsafgift friholdes for beløb, der afhænger af størrelsen af de benyttede sikringer.

Sammenfattende gælder således for køb af ydelser fra elforsyningsvirksomheden: